

POGLED V ZGODOVINO

MARKO KREMŽAR

Lani je izšla pri Slovenski matici v Ljubljani pomembna zgodovinska knjiga Borisa Mlakarja 'Slovensko domobranstvo'. V tem obsežnem delu je zbral avtor podroben pregled tako glede organizacije, kakor delovanja domobrantskih enot v času od njihove ustanovitve septembra leta 1943 pa do konca vojne, umika in njihove končne usode.

Knjiga je pisana stvarno. Čeprav avtor pogosto uporablja partizanske vire, je jasno, da hoče biti objektivni. Zato ne bi imelo smisla, da bi kot nestrokovnjak pisal iz daljave kritične pripombe knjigi, ki bo - upajmo - služila kot izhodišče za vrsto novih, strokovnih zgodovinskih razprav.

Kot človek, ki je omenjeno dobo doživljal, pa bi vendarle napisal nekaj misli, ki so se mi utrnile ob prebiranju nad 500 strani velikega formata, ki jih obsega Mlakarjeva monografija.

Treba je priznati, da posveča avtor obdobju pred ustanovitvijo domobranstva tri poglavja, to je nekako 80 strani. V njih je resnično omenjeno vse, kar se je takrat dogajalo, a ta uvod zbledi ob podrobnem popisu naslednjih devetnajstih, domobrantskih mesecev. In vendar je prav v prvih mesecih okupacije zgoščena vsa tragika revolucije, katero je presegel le pobjoj razoroženih domobrancev po koncu vojne. Zato, kdor ne ve, ali bolje, ne dojame kaj se je dogajalo v Sloveniji pred ustanovitvijo domobrantske vojske, ne bo mogel razumeti razlogov za njen obstoj. Naslednje vrstice potemtakem niso ocena Mlakarjeve knjige, temveč pripis, ki naj pomaga razumeti ne le kaj se je godilo med vojno v Sloveniji, ampak tudi zakaj.

Znano je, da so komunisti na Slovenskem pričeli krvavo revolucijo po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo junija 1941, to je dobra dva meseca po pričetku okupacije in da je ta trajala do maja leta 1945, kar je skupaj 46 mesecev. Če odštejemo tej dobi omenjenih 19 mesecev domobranstva vidimo, da je pred tem potekala revolucija že celih 27 mesecev. Predno so bili domobranci, so se branile pred partizanskim terorjem Vaške straže, (avtor jih vse prepogosto imenuje z italijanskim izrazom MVAC, kot da ne bi šlo za spontano slovensko samoobrambo). Te so se pričele ustanavljati v maju 1942 in so prenehale ob italijanskem razpadu. Obdobje Vaških straž potemtakem ni trajalo več kot 16 mesecev. Če prištejemo tem še onih, že omenjenih 19 mesecev slovenskega domobranstva dobimo skupno 35 mesecev oborožene protirevolucije. A kaj se je dogajalo enajst mesecev, od junija 1941 pa do maja 1942, ko ni bilo proti komunistični OF in partizanom nobenega odpora? To je bil čas, ko je partijska Varnostna obveščevalna služba (VOS) streljala po ljubljanskih ulicah zavedne narodnjake, medtem ko so partizani po deželi morili verne krščanske može, žene, duhovnike, fante in dekleta, skratka vidnejše ljudi, ki so bili idejni nasprotniki komunizma.

Koliko je bilo teh žrtev? Nekateri menijo, da ne več kot 600, kot da bi bila to malenkost, drugi cenijo, da jih je bilo nad tisoč. Če pomislimo, da je ob pričetku vojne imela komunistična partija okrog 1000 članov, vidimo, da je dala ta pomoriti

med potencialnimi nasprotniki podobno število ljudi, kot jih je imela sama. Ob tej primerjavi lahko presodimo kako cinične so sodbe nekaterih glede nesposobnosti demokratičnega tabora, kajti vprašanje je, kako bi potekali dogodki v primeru, da bi komunisti ob pričetku revolucije izgubili podobno število članov partije. A na kaj takega demokratično usmerjeni rojaki niso niti pomislili. Umor je bil, takrat kot vedno, kristjanom tuje in prepovedano sredstvo, življenje pa, posebno še življenje od sovražnika ogroženega rojaka, neprecenljiva vrednota. Dr. Marko Natlačen je, na primer, ob prihodu italijanskih okupatorjev komuniste pred njimi branil, češ, tudi oni so Slovenci. Nekaj mesecev za tem, so ga ti, kot toliko drugih zavednih rojakov, umorili.

Pri tem se človek opravičeno začudi, da ti medvojni umori civilistov ne le, da niso priznani in obsojeni kot zločini, temveč, da predstavljajo celo v zgodovinski študiji le splošne podatke. In vendar je prav tedanji partijski teror nad domačim prebivalstvom sprožil med ljudstvom občutek ogroženosti in s tem upravičeno samoobrambo.

Dejstva, da je bil pri nas ves odpor proti OF, pa najsi gre za Vaške straže ali za domobrante le upravičena obramba pred revolucionarnim terorizmom partije, ni mogoče nikdar dovolj poudariti. Prav tako pa tudi ne, da ob vsem partijskem nasilju ni slovenskih kristjanov sprva nihče branil in da so odlašali skoraj leto dni, predno so v samoobrambi segli po orožju. Tega so jim komunisti naravnost vsilili.

Slovenske polpretekle zgodovine ni mogoče razumeti, če ne postavimo na začetek razpravljanja imen vseh stotin civilistov, očetov, mater, hčera in sinov, ki so jih partizani pomorili v tistem prvem letu svojega tako imenovanega 'osvobodilnega boja'. Brez tega imenika žrtev, z opisom mučenj in pobojev, še tako natančna in strokovna monografija ne bo mogla približati novi generaciji bralcev strahot, ki so takrat prisilile ljudi v samoobrambo, to je v varovanje lastnih življenj.

Ob tem je vsako razpravljanje o več ali manj dovoljeni kolaboraciji brez smisla. Kolaboracija je, kot je bilo že večkrat napisano, sodelovanje pri doseganju okupatorjevih ciljev in namenov, bodisi iz koristi, bodisi iz ideološke sorodnosti. Pri nas tega ni bilo. Poznali smo sovražnike, nemške naciste in italijanske fašiste in vedeli, da nas hočejo kot narod uničiti. Od prvega dne vojne smo upali na njegov poraz, a vedeli, da se odloča ta na svetovnih bojiščih. Pred notranjim terorjem pa se je moral slovenski človek braniti sam in se zato oborožiti kjer in kakor je bilo v tistih razmerah mogoče.

Ta skrajna, življenska stiska zavednih in vernih rojakov med vojno in revolucijo, presega vsak zgodovinski opis, osnovan le na podlagi dokumentov. Strah in obup pa tudi žalost in ogorčenje niso statistični podatki. Upamo, da bo pomebno Mlakarjevo delo dobilo nekoč širši in poglobljen okvir, v katerem se bo zgodovinar skušal vživeti v dušo ljudi, ki so se sredi okupacije in tujega nasilja zavedli, da morajo sami zavarovati življenje svojih družin.

O tem je morda res malo napisanega, a dovolj za nekoga, ki hoče razumeti bistvo takratne zgodovine.

Slovenija v Združeni Evropi

Tisoč let je minilo, odkar smo Slovenci vstopili prvokrat v Združeno Evropo. Sicer malo bolj prisiljeni, a korak je bil pravi. Tako smo prišli v krščansko občestvo in v civilizacijo. Viharna pota so nas zanesla ob stran, izven središča dogajanj.

Šele sedaj, po mnogih bridkostih, se spet pridružujemo demokratični in civilizacijski sredini. Spet smo tam, kjer bi morali vedno biti. Ni še vse v redu doma, a pot je pred nami, ki je svetla in obetajoča. Skupaj z drugimi evropskimi državami bomo hodili naprej v prihodnost, kjer bomo sami svoje sreče kovači.

Mi Slovenci v Argentini smo tesno združeni z ostalimi rojaki doma in po svetu na poti v Evropo.

Svet postaja za nas bolj enoten, bolj prijazen. Pojdimo skupaj in nadaljujmo pot, ki smo jo začeli pred tisoč leti!

Nove označbe na slovenski meji

Z vstopom Slovenije v Evropsko zvezo bodo na 166 mejnih prehodih namestili nove označbe slovenske meje.

Tako bodo potnike na meji s Hrvaško pričakale modre table z oznako EZ, ki jo bodo obkrožale rumene zvezde kot simbol evropske zveze.

Med Slovenijo in ostalimi članicami zveze pa bodo stale modre table z napisom Slovenija, ki ga bo obkrožalo 12 „evropskih“ zvezdic.

Že julija lani je bila podana iniciativa za sprejem sklepa EZ o uvedbi t.i. fleksibilnih oblik mejne kontrole na mejnih prehodih na kopenskih mejah med državami članicami EZ po širitvi, vendar do sprejetja na Svetu EZ doslej še ni prišlo. Bistvo osnutka je, da starim in novim članicam omogoča združitve mejnih kontrol na mejnih prehodih na skupnih kopenskih mejah, s čimer naj bi intenzivirali policijsko čezmejno sodelovanje, prispevali k večji pretočnosti prometa in zmanjšali stroške.

Predlog izvajanja skupne mejne kontrole z Madžarsko predvideva, da bodo prišli madžarski mejni stražniki v celoti opravljati mejno kontrolo na slovensko ozemlje na štirih mejnih prehodih. Na enem prehodu naj bi slovenski policisti na madžarskem ozemlju opravljali kontrolo tovarnega prometa, madžarski pa na slovenski strani kontrolo potniškega prometa.

Na meji z Avstrijo naj bi glede na predlog slovenski policisti v desetih primerih opravljali mejno kontrolo v celoti na avstrijskem ozemlju, v štirih primerih pa naj bi obmejni organi obeh držav opravljali izstopno kontrolo na ozemlju sosednje države.

V skladu s Schengensko konvencijo nadaljujejo tudi s kadrovskim dopolnjevanjem mejne policije. Tako so med drugim že objavili razpis za zaposlitev 100 dodatnih policistov, do konca leta pa želijo „pridobiti“ še 548 policistov, ki se bodo začeli usposabljanje v začetku prihodnjega. Do konca leta morajo zgraditi še sedem novih mejnih postaj in 19 objektov obnoviti, med drugim pa je zaradi nadzora meje v letih 2005 in 2006 načrtovan še nakup helikopterja in precejšnjega števila vozil.

Rokovnik volitev

Republiška volilna komisija je potrdila rokovnik za izvedbo volilnih opravil za volitve v Evropski parlament, ki bodo v Sloveniji potekale 13. junija.

Sloveniji bo v Evropskem parlamentu, ki bo v razširjeni uniji štel 732 poslancev, pripadlo sedem

poslanskih mest s petletnim mandatom. Dosedanji opazovalci bodo začasno sprejeti v parlament.

Tisti, ki nimajo stalnega bivališča v Sloveniji, lahko do 14. maja RVK sporočijo, da zahtevajo vpis v evidenco volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega

Dosledno uporaba slovenščine

Ob vstopu Slovenije v Evropsko zvezo člani Društva slovenskih pisateljev in slovenskega centra PEN, pač „v skladu s svojo stanovsko in nacionalno dolžnostjo“, pozivajo slovenske poslance v Evropskem parlamentu, da kot zastopniki slovenske države in njenih državljanov pri vseh uradnih nastopih uporabljajo dosledno le slovenščino. To omogočata tako evropska zakonodaja kot organizirana prevajalska služba v parlamentu, so zapisali v javnem pozivu.

“Z dosledno uradno rabo slovenščine boste izpričevali našo narodnostno zavest in samozavest in tako veliko pripomogli k uveljavljanju slovenščine kot samosvojega in enakopravnega evropskega jezika. Ker pa je duhovno bistvo združene Evrope enotnost v različnosti, boste z dosledno uradno rabo slovenščine izpričevali hkrati tudi našo evropskost,” sta v skupni izjavi zapisala pisateljsko društvo in slovenski center PEN.

bivališča v Sloveniji, za evropske volitve ali, da bodo volili po pošti.

Ostali, ki bodo volili na diplomatskih predstavništvih, lahko pogledajo seznam, da so vpisani. Volitve bodo 13. junija od 9. do 17.

Kandidate za evropske poslance, vsaj najvažnejših strank, objavimo prihodnjič.

GLEJ...

TEDEN EVROPE	2	OBČNI ZBOR ZS	4
FITZ ROY (2)	3	VTISI IZ SLOVENIJE	4
USPEH LUKE DEBEVCA	3	JURKOVIČ V UKRAJINI	5

Priložnost za mlade ekonomiste

Ekonomski fakulteta v Ljubljani skupaj s tremi drugimi evropskimi šolami ustanavlja konzorcij NIBES (Network of International Business and Economic Schools) za **podiplomski študij Evropski management**.

Konzorcij NIBES sestavljajo naslednje štiri šole:

1. Ekonomska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Slovenija
2. Pforzheim University, Nemčija
3. ESCEM Tours/Poitier, Francija
4. ISCTE Lisbona, Portugalska

Konzorcij bo ustanovljen konec aprila 2004, in sicer za izvajanje podiplomskega študija za nadarjene neevropske študente, ki bodo - če se vpišejo v konzorcij - postali **študenti Erasmus-Mundus programa**. Erasmus-Mundus program je financiran s strani Evropske Unije, njegova temeljna ideja pa je financirati tuje (neevropske) študente, ki bi študirali v Evropi, in tako uspešno tekmovali z ZDA,

ki so znane po tem, da privabijo najbolj sposobne mlade ljudi. Štipendija znaša 16.000 evrov na leto, pa še 5.000 evrov za stroške študenta.

Magistrski program Evropski management bo trajal 18 mesecev. Izbrani Erasmus-Mundus študenti bodo vsaj polovico študija končali na ustanovi, kjer bodo pričeli s študijem. Ostali del študija bodo izdelali drugod. Izmenjava predmetov bo potekala po ECTS kreditnem sistemu.

Vsaka članica konzorcija NIBES se je obvezala, da do konca meseca maja 2004 pridobi vsaj 4 kandidate za Erasmus-Mundus študente iz neevropskih šol. Kandidati morajo zadovoljiti zahtevnim merilom (MATH-test prek 620 točk). Ekonomska fakulteta v Ljubljani je prevzela obveznost, da kandidate poišče v Južni Ameriki (Argentina), Aziji (Indija) in na nekaterih univerzah v Severni Ameriki.

Prof. dr. Prašnikar, prodekan za

znanstveno raziskovalno delo na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, je posebej izrazil željo, da bi kot kandidate za študente in študij v okviru konzorcija NIBES pridobili študente iz slovenske skupnosti v Argentini. V organizatorski skupini so prepričani, da je med argentinskimi Slovenci veliko sposobnih in pridnih študentov in študentk. Radi bi jim pomagali na njihovi strokovni oziroma znanstveni življenjski poti, zlasti še, če se želijo mednarodno uveljaviti. Fantje in dekleta, ki so že končali dodiplomski študij na kaki od argentinskih univerz in imajo željo nadaljevati študij na podiplomski ravni, hkrati pa ustrezajo kriteriju MATH-testa, so pristrčno vabljeni, da se javijo.

Ker je rok za prijavo izredno kratak, naj se vsi zainteresirani nemudoma obrnejo na kontaktno osebo v Argentini, ki je **Marko Selan**, na elektronski naslov **mselan@muresco.com**

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Položaj se zapleta. Problem varnosti dela vladi hude preglavice. Politični zapleti in notranja trenja pa vzbujajo dvom nad prihodnostjo.

Véliko načrt. V torek prejšnjega tedna je vlada objavila načrt, ki naj uvede nekoliko več varnosti v argentinsko vsakdanje življenje. Vlada je ta načrt pripravljala več tednov. Rok objave so krepko podaljšali; posamezne točke so dobro preučili, da tako zagotovijo končni uspeh. Vladne korake na tem področju je napovedal minister za pravosodje Gustavo Beliz, vso podporo pa mu je izrazil predsednik Kirchner, ki se dobro zaveda, da velik del njegove priljubljenosti zavisi od uspeha vladnih naporov na tem področju. Vendar je takoj po objavi vladni predlog nalezl na raznovrstne kritike, ki pa res niso bistvene. V skrajnem položaju, v katerem se nahaja argentinska družba, so malenkostni odtiski bolj zapreka kot doprinos. Hitro je treba nekaj ukreniti in morebitne pomanjkljivosti popraviti med izvajanjem, ne pa čakati na dokončno soglasje, ki je več kot dvomljivo.

Kar nekaj novosti. Vladni plan je zanimiv in predstavlja kar nekaj novosti na tem področju. Najbolj izstopa ustanovitev novega varnostnega organa (Federalna varnostna sila), ki naj nastopa v primerih težkih zločinov (ugrabitve, umori). Očividno je vlada obupala nad ozdravljenjem dosedanjih organov (provincijska in zvezna policija) in sklenila ustvariti novo, še nepokvarjeno policijo. Obenem bo ta policija (in ostali dve) prejele boljše orožje. Starost za obsodbe predlaga vlada znižati do 14 let (o tem je največ debate). V posebnih primerih naj sodbe izrekajo porotna sodišča (jurados), ki jih doslej v Argentini ne poznamo. Imenovali bi nove raziskovalne sodnike (fiscals) za posamezne mestne četrti. Policijo bi nadzirali civilni organi. Zgradili bi nove kaznilnice in uvedli prisilno delo za jetnike. Pa še več sodnih in socialnih ukrepov je predvidenih.

Največja zapreka. Kdaj bo novi varnostni plan stopil v veljavo? Nihče ne ve. Vlada je upala, da v enem mesecu. Toliko časa so predvidevali za izglasovanje zakonov v parlamentu. Večina ukrepov namreč potrebuje parlamentarne potrditve, ker gre za spremembe v kazenskem zakoniku in nove določbe, ki morajo imeti zakonski značaj. Tukaj pa se je pojavila prva zapreka: postopek v parlamentu se je zataknil. Najbolj žalostno je, da vzrok ni raznolikost kriterijev ob posameznih določilih, temveč spor med vlado in duhaldizmom, pa tudi med vlado in provincami zaradi proračunske razdelitve

državnih fondov. Če se ta spor ne uredi, bomo lahko na zakonske spremembe čakali še nekaj časa. Znova se je pokazalo, da so za argentinsko politiko prvo lastni notranji problemi, potem šele narodov blagor.

Konec soglasja? Ob nastopu novega predsednika in občasno vse do danes smo omenjali, da ima Kirchner moč na podlagi dogovora med njim in Duhaldejem. Predsednik nima lastne močne politične strukture, niti dovolj podpore v parlamentu. To mu nudi (posoja?) predvsem peronizem province Buenos Aires, ki ga močno drži na vajetih bivši predsednik Duhalde. Zato se stresa vsa država, kadar Duhalde poda kakšno izjavo, ki je kritična do predsednika in vlade. Zadnja taka je bila, da „Argentina še ni zanesljiva država“. Z vladne strani so prišle hude reakcije in izjave, med katerimi je prednjačil šef vlade Alberto Fernandez, ki je vso krivdo za sedanje stanje indirektno vrge na Duhaldeja in njegovo devalvacijo pesa. Potem sta se bivši predsednik pred tem pa še njegova žena Chiche obregnila tudi ob sodno „preganjanje“ Menema. Spopad je postal žgoč in grozil je javen prelom. Končno so na eni in drugi strani skušali pomiriti duhove in lahko pričakujemo (začasno) premirje.

Globoke razlike. Stvar ni lahka, ker dosegla soglasja nikdar ni bilo. Duhalde je sicer vedno podprl predsednika, a mnogokrat očividno nerad. Sedanji problem se je začel ob otvoritvi „muzeja spomina“ v poslopju mehaniške mornariške šole, in prišel do izraza v spopadu med obema ženama na peronistični konvenciji. Odtlej ni bilo pravega miru. Da je mera polna, smo zadnje čase zaznali neko zblizevanje med podpredsednikom Scioliem (Kirchner mu ne zaupa) in Duhaldejem. V prestolnici pa je prišlo celo do nasprotja med levico (Ibarra) in vladnimi osebnostmi. Vendar opazovalci menijo, da ne bo prišlo do krvave vojne, dokler ne bodo začeli sestavljati kandidatnih listin za prihodnje parlamentarne volitve.

Tudi guvernerji. Problem vlade pa ni le s provinco Buenos Aires, ampak se je spor zanetil po vsej državi. V tem primeru je vzrok delitev državnega denarja. Določeni davki, ki jih pobira zvezna vlada, se potem razdelijo med vse province po svojevrstnih kriterijih. Ker se način spreminja iz leta v leto, vedno povzroča probleme. Do rešitve pridejo po dolgih debatah in pogajanjih, ki so delno finančnega in gospodarskega a še bolj političnega značaja. Nikdar ne najdejo rešitve, ki bi pustila volka sitega in kozo celo. A to je že stara bolezen, ki je noben predsednik ni mogel ozdraviti.

Prireditve ob vstopu Slovenije v Evropsko zvezo

Ob vstopu novih držav članic v Evropsko zvezo 1. maja 2004 bodo tudi v Buenos Airesu potekali dogodki in prireditve za obeležitev tega zgodovinskega koraka. Veleposlaništvo Republike Slovenije je zelo aktivno vključeno v pripravo in izvedbo teh dogodkov in prireditvev, ki jih v celoti koordinira delegacija Evropske komisije v Argentini.

Med številnimi prireditvami, ki bodo potekale v „Evropskem tednu“ med 1. in 9. majem, bi rojake radi opozorili na nekaj dogodkov, pri katerih sodeluje veleposlaništvo Republike Slovenije:

-sobota, 1. maj ob 13h: radijska oddaja Okence v Slovenijo, razgovor v zvezi z včlanitvijo Slovenije v Evropsko zvezo z veleposlanikom delegacije Evropske komisije v Argentini, Angelosom Pagkratisom in veleposlanikom R Slovenije v Argentini, Bojanom Grobovškom;

-3., 4., in 5. maja med 15 in 20.30 uro: Evropski študij in evropske študentije (možnosti študija v Evropi in pridobitev študentije), Club Europeo, Corrientes 327, 24. nadstropje, akreditacija in informacije: www.clubeuropeo.com ali pred vstopom v Club Europeo;

-sreda, 5. maja ob 18.30: predavanje z naslovom „Experiencias y expectativas de la ampliación e impacto de la ampliación en las relaciones Unión Europea - América Latina“, z udeležbo veleposlanika Republike Slovenije, Bojana Grobovška, veleposlanika delegacije Evropske komisije Angelosa Pakgratisa ter veleposlanikov Italije, Avstrije, Finske in Madžarske; UADE - Universidad Argentina de la Empresa, Lima 717, Buenos Aires;

-petek, 7. maja ob 18.30: predvajanje slovenskega filma „Slepa pega“ režiserke Hanne W. Slak v okviru tedna evropskega filma, Alianza Francesa, Córdoba 936/946. Vstop prost!

Revija

DRUGA, AMPAK ISTA

Pred slabima dvema mesecema sta Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu in Ministrstvo RS za kulturo izdala razpis za financiranje revije za Slovence po svetu. Naj čim na kratko opišem proces in samo nekatere „cvetke“ iz poteka in - kot je hitro lahko razvidno - manipulacijo tistih, ki so botrovali razpisu.

ZAKAJ RAZPIS?

Že leta se Rodna gruda in Naša Slovenija ubadata z dolgovi, ki so jim v zadnjem času tako prerasli čez glavo, da so bili prisiljeni iskati novih rešitev (beri: pridobiti nove fonde). Pa ne zaradi odličnosti produkta, ki sta ga ponujala, ampak predvsem zaradi plač in honorarjev zaposlenih, ki so večkrat višji od plač na ministrstvih.

REVIMI NAJ BI SE ZDRUŽILI.

Tako so predlagali, za fasado pa povabili še druge ustanove, ki se posvečajo zdomski in izseljenski problematiki, da bi zasnovali skupno revijo za Slovence po svetu. Na seji, kjer se je začel razgovor o predlaganem združevanju, so bili vsi za to združenje in skupno nalogo. Ko pa je izseljensko društvo Slovenija v svetu (SVS) predlagalo, naj bi bile v uredništvu zastopane vse tri ali štiri ustanove in to s pravico veta (torej objavljeno naj bi bilo sprejemljivo za vse sodelujoče ustanove), - takrat pa se je hitro pokazal pravi obraz današnje OF (tisti: vsi skupaj, komandiramo pa mi! Sicer tu cilj ni ne osvoboditev ne revolucija, je le denar). Seveda so vsi razgovori ostali na tej točki in združevanje je padlo v vodo.

TOREJ NE RAZPIS ZA ZDRUŽITEV, AMPAK ZA NOVO REVISO.

Razpis je imel skrajno kratko dobo: od 12. (na voljo je bil šele 13.) do 24. marca. In tudi precej zahteven. Ker je SVS zanimal razpis, pa ni imelo zadosti jasen status založnika, je kot pobudnik sodelovalo pri projektu založbe Družina. Hitro in vestno so bili izpolnjeni pogoji za prijavo in vse v roku predstavljeno.

IN?...

Prijavljeni so bili štirje projekti, od katerih je bil eden zavržen, ker ni izpolnjeval pogojev razpisa. Strokovna komisija je ocenila, da je založba Družina v redu predsta-

vila svoj projekt, vendar so nekatere številke tako interpretirali, da potem ni prišel v poštev. Pa bodimo realisti: saj je bilo že vse prej skuhano... In tako Družina ni bila izbrana. Niti se mi ne zdi potrebno zapisati, kdo je bil izbran (določen). Ste uganili, kajne? Ja, tisti!!!

IRONIJA?

1) V ciljnem razpisu piše - pod točko 5. Razpisni kriteriji - med drugim tudi tole: „Prednostno bodo obravnavani projekti predlagateljev, ki: so se s tovrstno izdajateljsko dejavnostjo že ukvarjali; **so v preteklosti izkazali smisel za gospodarno opravljanje izdajateljske dejavnosti;** bodo priložili tak predlog uredniškega koncepta in finančne konstrukcije, ki se bo najbolj približal dejanskim potrebam Slovencev po svetu in finančnim zmožnostim financerjev.“ In projekt je dobil tisti, ki v preteklosti ni odgovorno gospodaril!!!

2) Med razlogi, zakaj Družina ni dobila razpisa, je tudi ta, da se ne bavi s tovrstnimi publikacijami. Nerazumljivo: niso upoštevali, da Družina že leta izdaja Našo luč, mesečnik za Slovence po svetu. In to revijo Ministrstvo za kulturo sofinancira!!!

STARA/NOVA REVISA

Da bi ljudi še bolj zavedli z novo/staro revijo, so ji dali ime **Slovenija.svet**. Naslov, ki ga istovetimo predvsem z društvom Slovenija v svetu.

Staro/novo se ponavlja na vseh poljih. Izdajatelj je isti, uredniki so isti, kje je kaj novega? Pač: Slovenska izseljenska matica SIM je poslala vabilo, naj bi SVS in Svetovni slovenski kongres poslala svoja predstavnika v uredništvo in svet revije, v katerem bodo seveda SIM, predstavnik Naše Slovenije, Ministrstva za kulturo in Ministrstva za zunanje zadeve. Seveda: o predlaganem vetu ni ne duha ne sluha, saj smo zdaj spet mi tisti, ki komandiramo... Ker demokracija je demokracija: štiri je več kot dve. - Mislim, da iz te moke ne bo kruha.

PRITOŽBE

so iz vseh koncev romale na vladne institucije, ki so izdale razpis. Pritožbe zaradi imena, zaradi legalnih predpisov o časovnih rokih, zaradi neupoštevanja izdajanja Naše luči in še mnogo drugih formalnih proceduralnih kršitev. Sicer je v razpisu zapisano, da ni priziva na odločbo; možna je le pritožba na Upravno sodišče. Ker pa vsi vemo, kdo ima škarje in platno, potem...

A važno je tudi tako brcanje; enkrat bo to brcanje doseglo svoj cilj... **GB**

SLOVENC V ARGENTINI

NAŠA DOMAČIJA

Poletna sezona
2003-2004

In minilo je poletje, vsaj koledarsko, in že se naznanja jesen v naših krajih.

Preživeli smo sončno in lepo poletje na Naši domačiji. Naučili smo se zdravega in prijetnega počitka v družbi znancev in prijateljev. Ker bi radi, da bi vse storjeno ostalo tudi zapisano, podamo kratek pregled čez sezono.

V nedeljo, 14. decembra, kljub nestalni vremenski napovedi, smo se zbrali na domačiji, da bi odprli letošnjo sezono. Pred lepim in veličastnim znamenjem Marije Pomagaj je Matija Borštnar blagoslovil bazen in prosil za božji blagoslov in varstvo kraja in vseh, ki bi zahajali tja. Pričelo se je kosilo. Mladenke in mladci so na belo pogrnjene mize prinesli izvrsten „asado“. Lepo je bilo preživeti dan s prijatelji v naravi.

Sobote in nedelje so se vrstile v zdravem in veselem vzdušju. Šport je bila neizogibna dejavnost. Igrali smo odbojko in seveda tudi nogomet. V popoldanskih urah je bila preskrbljena ob zvokih prijetne glasbe „aqua gym“.

Otroci so se veselo igrali v bazenu, plavalci, skakali in si utrjevali prijateljstva. Ob mate čaju ali kavi smo kramljali in pokušali izvrstno pecivo gospe Metke.

Med tednom je delovala počitniška kolonija „S prijatelji v naravi“, ki jo je vodil prof. Jure Urbančič. Vestno in pestro je bilo delovanje. Otroci so se z veseljem udeleževali dvotedenskih izletov v naravo. Igrali so se v vodi, učili plavanja in uživali poletno sonce. Tudi ročnega dela ni manjkalo. Pripravili so svetilke, barčice, makete in še druge zanimivosti. Imeli so pustno in še druge veselice, na katerih so tekmovali v najboljši maski, imenitnem klobuku, originalnih naočnikih in še in še. Res lepo so se imeli.

Tudi sv. Trije kralji so nas razveselili s svojim obiskom in darovi.

CASTELAR

Roditeljski sestanek
na Pristavi

V soboto, 28. marca letos smo v spodnji pristavski dvorani priredili prvi letošnji roditeljski sestanek. Bil je navzoč ves učiteljski zbor in seveda tudi starši naših učencev, katerim (staršem namreč) se zahvaljujemo za udeležbo.

V začetku takoj nam je katehet, pater Alojzij Kukovica, podal nekaj misli o vzgoji otrok v družini, pa tudi o vsakdanjih težavah, s katerimi se dokaj pogosto srečavamo. Pater je poudaril, da je treba posebno pozornost posvetiti največkrat kvarnemu vplivu družbenih občil na družino. Naglašal je potrebo po soglasju obeh staršev o načinu, kako reševati probleme, ki se pojavljajo. Pa o nujnosti, da se vzpostavijo določene in jasne meje pri gledanju televizije in uporabljanju interneta.

Sledile so potem besede

M.M.M.

Imeli smo dvodnevno družinsko taborjenje. Ob kresnem ognju smo razmišljali in peli ob spremljavi kitar. Skupno smo v nedeljo šli k sv. maši v Mallinkrodt.

Zaključili smo sezono 7. marca, ko smo zopet delili kosilo v družinskem in prijateljskem vzdušju. V popoldanskih urah smo se pa igrali mini-bingo.

Tako je bilo letos na Naši domačiji.

AZU

Levo: Skupina „Plavih“, ki so bili zmagovalci, ob zaključku skupnih iger na otroški koloniji. (Foto: Marija Zupanc-Urbančič)

Desno: Žegnanje bazena ob otvoritvi sezone na Naši domačiji. (Foto: Lučka Oblak)

naše voditeljice Magde Češarek, ki je prisotni sporočila splošne napotke, katere naj bi učenci in starši čez leto upoštevali za dober učni in vzgojni uspeh. Na starše je naslovila kar vročo prošnjo za sodelovanje, posebno v odboru, ki mu predseduje Andrej Golob.

Na sestanku smo se tudi pogovarjali o različnih stavbenih in prostorskih potrebah, katerim bi bilo treba zadostiti, da bi se v varnem in lepem okolju učenci prijetno počutili in bi jim bil obisk naše pristavske šole privlačen.

Ob koncu tega poročila gre naša zahvala mladini, ki je med našimi razgovori varovala in kratkočasila otroke, pa še vabilo staršem za gotovo snidenje na prihodnjem sestanku.

Izreden uspeh Luke Debevc

V preteklih dneh so se vrstile predstave Mozartove opere „Čarobna piščal“ v teatru Colón, v Buenos Airesu.

Luka Debevec Mayer je pel vlogo Sarastra pri vseh šestih predstavah. Nabito polna dvorana ga je vsakič nagrajevala z bučnim aplavzom in tako izkazovala priznanje višinsko izdelani vlogi.

Kot je bralcem znano, je bas-bariton Luka Debevec Mayer priznani pevec, ki žanje uspehe tu v Argentini in po svetu. Bil je zmagovalac na natečaju (l. 1997), ki sta ga organizirala Festivales musicales in Shell. Dobitnik prvih nagrad je bil tudi na natečajih „Ricardo Zandonai“ in „Cesare Seghizzi“ v Italiji. Sestavlja del izboru prve svetovne gravacije Spontinijeve opere Fernando Cortés na Češkem.

V teatru Colón je sodeloval pri raznih operah (Čarob-

na piščal, Ljubzenski napoj, Indias galantes, Favstovo pogubljenje, Rigoletto in Idomeneo). Z Juventus Lyrica pa naslovno vlogo Don Giovannija, Čarobno piščal, Orfej in Evridika, med drugimi.

V Bachovem letu 2000 je pel Pasijon po sv. Mateju in Mašo v H molu v Sloveniji in na Hrvaškem. Pel je tudi Beethovno Missa Solemnis in Haydnovo Stvarjenje. Pel je Jezusa v krstni predstavi Pasijona po sv. Janezu argentinskega skladatelja Antonia M. Russa in istega skladatelja Missa Corpus Christi v Rimu.

Imel je nešteto koncertov po Argentini (z glavnimi argentinskimi orkestri), Sloveniji, Franciji, Italiji in Avstriji. Večkrat so bili ti koncerti predvajani po radiu in televiziji.

Argentinska kritika mu je ob tem zadnjem nastopu dala zaslužen priznanje. V dnevniku La Nación je J. C. Montero zapisal, da Luka Debevec Mayer „zasluži najtoplejše priznanje. Njegov nastop je bil ovekovečen na vseh področjih, saj je Sarastrova vloga, ki nosi težo bogate tradicije globokih basov iz preteklosti. Ob spominu impozantnih glasov kot so bili npr. Kipnis, Greind ali Frick, je naš pevec vložil plemenitost v podajanje in pretresljivo izražanje in s tem ohranil čar kljub njegovemu svetlejšemu glasu. V veselje najzahtevnejših poslušalcev pa je vključil najnižji Fa v veliko arijo.“

Naj omenim še to, da bo sedaj nastopal v naslovni vlogi Don Giovannija v teatru Avenida.

Luku Debevcu iskreno čestitamo!

a.l.e

DARUJTE
V TISKOVNI
SKLAD!

PATAGONIJA 2004

MONIKA KAMBIČ MALI

(2)

S Tino ta dan odideva še enkrat pod Casarottov steber. Tokrat vstopiva 50. m levo od originalnega vstopa, saj sva v skalnih plateg našli lep prehod. Preplezava 3 raztežaje po skalah levo od kuloarja, pustiva dvojce vrvi ter se vrneva na Superior po vso opremo. Že čez noč vreme čisto podivja in zjutraj že vse bežimo v bazo.

30. januarja s Tino odideva pod steno,

kjer je na mestu, kjer je BILA(!!!) najina transportka 15 metrov novega snega, vrv pa strgana. Ni nama preostalo drugega kot da začneva kopati in po dobrih treh urah kopanja sva 15 metrov globoko naleteli na odprto luknjo ob steni, se spustili vanjo in na dnu našli v led okovano raztrgano transportko ter vso opremo. Zopet se zbirajo oblaki okoli vrhov, zato tudi medve 'zbeživa' v bazo.

S Tino malo za ostalimi zopet 1. februarja odideva na Paso Superior in nadaljujemo proti steni. S seboj imava predvsem veliko plezalne opreme ter hrane in plina za dobra dva dneva. Preplezava tri že poznane skalne raztežaje (kjer je še vedno veliko snega od zadnjega sneženja), nato pa po zoprnem prehodu v kuloar nadaljujemo po le-tem. Ob polnoči doseževa sedlo med Fitz Royem in Ag. Val de Bois; sedlo je zares magični kraj in vzhičeni od lepote ter ob opazovanju zvezd kar malo pozabiva na mrz, ki nama je medtem zlezal že do kosti... spalne vreče sva namreč pustili v dolini.

Zjutraj počakava, da naju pogrejejo prvi sončni žarki, in ob 9.h začneva plezati steber. Skala je idealna, suha, težave pa se že v drugem raztežaju gibljejo okoli sedme stopnje. Najina taktika je, da prva pleza brez vsega ter na stojišču potegne s statično vrvjo transportno vrečo, medtem pa druga pleza z nahrbtnikom, s pomočjo prsnega

žimarja pa se samovaruje na fiksirano plezalno vrv. Vsaka pleza naprej tri raztežaje, potem se zamenjava. Popoldne se zapleza v napačne počti, v dveh raztežajih vztrajava dobrih 5 ur, vendar na koncu ne najdeva več primerne prehode. Spustiva se nazaj ter prečiva v desno, kjer je prava smer. Bivakirava le dobre tri raztežaje nad sedlom, na še kar spodobni skalni polici. Noč naju zopet dodobra pretrese, a s sončnimi žarki že pozabiva na to. Tokrat plezava bolj tekoče in popoldne pa prideva do mesta, kjer smer nadaljuje po vzhodni strani stebra. Tu pa naletiva na počti, ki so še globoko vkovane v led. Poskušava nadaljevati, vendar je plezanje zelo težko, varovanje pa praktično nemogoče. Razočarani in s težkim srcem se odločiva za sestop, najino odločitev pa dodatno otežuje še vedno izredno lepo vreme. Po drugi strani pa nama je že skoraj zmanjkalo hrane in plina, ob takih razmerah pa bi bilo plezanje zelo počasno. Ta dan se nama uspe spustiti še do police, kjer sva bivakirali že drugo noč. Sledi tretja noč v stebri, zjutraj pa s spuščanjem ob vrvi nadaljujemo in ob 14.h zelo utrujeni doseževa sedlo Superior. Sva zelo utrujeni, a lepo vreme še kar vztraja in Tino pregovorim, naj izkoristiva lepo vreme in poskusiva še enkrat na Fitz Roy. Zaradi pomanjkanja časa (smo že 5.2 in jaz imam 7.2. že rezerviran avtobus za Calafate) se odločiva za nekoliko lažjo, Franco Argentina smer. Čez dan zato počivava, jeva in pripravljava opremo. Do tedaj je kljub lepemu vremenu uspela pri-

plezati na vrh Fitz Roya le zelo dobra ameriška naveza, v slabih razmerah, večinoma z cepini in derezami.

Ob polnoči odideva proti steni. Pred nama je naveza treh Argentinecev. Ponoči priplezava na Italijansko sedlo in sva ob sončnem vzhodu na vstopu v skalni del. Tam naju dohitijo Tomaž z Izraelcem Johnatanom ter nemška naveza. V tem vrstnem redu tudi nadaljujemo. Čutiva še utrujenost, predvsem prvi, nočni del je naporen. Sončni žarki in občutek, da nama bo tokrat uspelo, nama dajo novega zagona in ob plezanju idealnih granitnih počti večkrat kar vriskava od veselja. Večji del sten je kar suh, le zadnji raztežaji so še vedno zasneženi in požlejeni. S Tino 6. februarja ob 18.h doseževa vrh, za nama pa še Tomaž Jakofčič in Johnatan (Izraelec). Uspelo nama je narediti prvi ženski vzpon v Patagoniji! Vreme je neverjetno lepo, zato kar eno uro uživamo v razgledu. Tema nas ulovi nekje na polovici spustov in sedlo Superior dosežemo spet ob 4.h naslednji dan. Spimo dobre štiri ure, nato pa sestopimo v bazo, kjer podrem šotor, pospravim opremo in nadaljujem v Chalten, saj imam ob 18.h že avtobus in naslednji dan polet iz Calafat v Bariloche, kjer me ze težko pričakujejo Klemen, Alenka, Gregec in ostali...

KONEC

SPD Bariloche čestita svoji članici za izreden plezalni uspeh!

VTISI IZ SLOVENIJE

„En el nombre del Padre...“

GREGOR BATAGELJ

Nedeljske maše so ponavadi kar zgodaj, med 7. in 10. uro. Le v mestih je možno malo poležati in dobiti kak kasnejši urnik. Zato je na tretjo nedeljo v mesecu kar nekaj vrveža okoli enajste ure pri Šentjakobu ob Savi, župniji sredi zelenega pasu okoli Ljubljane. Takrat se namreč zberejo verniki, ki brez občutka krivde z vsem veseljem tolčejo po kasteljansko.

Enkrat na mesec je „argentinska“ maša; daruje jo tamkajšnji župnik Toni Burja CM, bivši vaščan iz Lanusa, verniki pa so priseljenci iz vseh delov Argentine. Slovenskega rodu, pa tudi argentinske krvi - včasih se najde še kak drug Južnoameričan, ki ga med tednom lahko vidimo pri stojnici na Čopovi, ko prodaja kasete pa nakit. In še kdo, ki se uči španskega jezika. Temu primerno je tudi vzdušje: brenkanje štirih petih kitar, ki jih s petjem vodi bivši chanjarovec, njim pa korajžno sledimo ostali verniki in z ljudskim petjem napolnimo cerkvice (kar ni običajno v cerkvah po Sloveniji). Po blagoslovu pa petje ne mara utihniti. Razni carnavalet, characere ali zambe dobijo svoj bis - v naše veselje in tudi v večjo čast božjo.

Zunaj pa se spet jeziki razvežejo in pripovedujejo o vsakdanjih dogodkih, povezanih s slovensko ali argentinsko današnjostjo. O rojstvih, porokah... Predvsem so boleče novice o kaki smrti, še posebej, če prizadenejo prisotno družino ali če je bil rajni srednjih let.

Ni kavice, Cynarja ali česa podobnega; čas je za kosilo! In tako se v lepem vremenu družba lahko preseli k vnožju griča, na katerem je cerkva, pa posede po lepem vrtu in pripravi potrebno za piknik. Otroci se zamotijo z igrali, malo starejši pa na igrišču odigrajo med dvema ognjema ali pa odbojko.

In ko se sendviči ali kaj drugega lepo posedejo v telesu, pride na vrsto najvažnejši del: nogomet!

Pravzaprav bi kronika morala začeti pri tem delu. Dejstvo je, da župnik ni mogel (niti maral!) zatreti svoje vaščansko-argentinske ljubezni do žogobca, zato je na lepem travniku začel zbirati ob nedeljah popoldne somišljenike in postal najbolj navdušen športnik. In tako se je razvil šentjakovski argentinski nogomet ter s tem odprl vrata domačemu turizmu (pikniku). Ker pa mora biti danes ponudba vsakovrstna, kompletna in vseobsegajoča, je padla ideja, da bi lahko tu dobili tudi priliko za nedeljsko mašo. In v kasteljanščini, seveda!!!

Tako je torej vsa nedelja lepo preživeta in doživeta. Program delno pade (dobesedno) v vodo, če dežuje, ali v zimskih mesecih, ko Bombonera/Monumental/Cilindro/Nuevo Gasómetro počiva pod snežno odejo. Takrat naj bi imeli le mašo, a marsikomu ni šlo to v račun, zato je padla pobuda za kak skupen locro ali empanade - in spet smo na pikniku! Pa čeprav brez športa in v veroučni dvorani.

Morda se bo kdo vprašal, zakaj se sploh še družimo, zakaj se ne vključimo v redno slovensko življenje. Pač vključeni smo, veliko (da ne rečem vsi) je vključenih v redno življenje v župniji, v vasi. Včasih koga ni, ker je ravno imel obveznosti v domači župniji. A prijateljstva in znanstev, ki imajo skupne korenine, ni mogoče kar tako odrezati. Saj tudi obiski na predstavah in koncertih gostujočih skupin iz Argentine temeljijo na tem. Če bi iskali

umetniški užitek - manjka se takih večerov! Vsak teden, v vsakem mestu, vasi...

(Fotografija: Janez Jereb)

Marjana Lipovšek postala častna meščanka Ljubljane

Ljubljanski mestni svetniki so brez razprave podprli predlog o podelitvi naziva Častna meščanka glavnega mesta Ljubljana mezzosopranistki Marjani Lipovšek.

Lipovškova je sicer leta 1970 končala šolanje na ljubljanski Akademiji za glasbo, nekaj let zatem pa še študij opernega petja v Gradcu. Po zaključku študija se je zaposlila v dunajski državni operi in kasneje postala ena slovenskih najbolj znanih mezzosopranistk, ki se je uveljavila po vsem svetu. Prejela je nekaj pomembnih nagrad, med drugim je pela v hamburški državni operi, milanski Scali in münchenski državni operi, poleg tega pa je imela priložnost sodelovati z nekaterimi svetovno znanimi interpreti.

57. občni zbor društva Zedinjena Slovenija

Tajniško poročilo

V teku leta 2003 sta bili dve (2) prijavi novih članov; umrlo pa je 8 članic in članov. Po knjigovodstvu imamo vpisanih 324 članov, med njimi 159 družinskih; torej skupaj 483 članic in članov.

Zedinjena Slovenija je prejela v teku leta 144 pisem in faksov. Odposlala pa je 120 pisem in faksov. Sem pa niso šteta pozdravna pisma z občnega zbora, ki smo jih poslali 54; božična voščila, ki smo jih poslali 52, niti vabila k udeležbi in pa zahvalna pisma ob priložnostih domobranske proslave, državnega praznika, ki jih je bilo skupaj 102. Prav tako smo v sklopu Medorganizacijskega sveta odposlali 55 vabil na seje, poleg tega pa natisnili in razposlali zapisnike v 55 izvodih. Tiskali in razposlali smo med vse domove in ustanove letni program prireditvev ter razno drugo dokumentacijo.

Raznih pisem, opominov, terjatev in odpovedi smo v območju Svobodne Slovenije v letu 2003 odposlali 145.

Kar se tiče elektronske pošte smo v sklopu Zedinjene Slovenije in Svobodne Slovenije prejeli tekom leta 1053 e-mailov in odposlali 735. Tukaj niso všteta dnevna poročila Radija Ognjišče, ki jih redno prejemo, priloge časopisov, informativni bilteni strank in ustanov, itd.

Glede tednika Svobodna Slovenija se skupno razdeli 665 izvodov. Podrobno stanje bo podano v poročilu tiskovnega referata. Brisati bomo morali še nekaj naročnikov, ki ne odgovorijo na naše opomine in imajo večletni dolg. Tudi v ZS je mnogo članov, ki so za več let dolžni naročnino. Te terjamo in v primeru neplačila jih bo treba po pravilniku izbrisati.

Redne stike smo imeli s Slovenskim planinskim društvom iz Bariloch in z

Društvom Slovencev v Mendozi, Slovenskim društvom v Miramaru in Slovenskim društvom Triglav v Rosariju. Prav tako smo v pisnem stiku z društvom slovenskih potomcev v Paraná, Entre Ríos.

V stalni povezavi smo z Izseljenskim društvom Slovenija v svetu in s Svetovnim slovenskim kongresom.

Operativno redno delujemo z veleposlaništvom Republike Slovenije v Buenos Airesu in z Uradom za Slovence v zamejstvu in po svetu na Zunanjem ministertvu Republike Slovenije.

V teku leta 2003 je imel odbor 11 rednih sej, organizativno pa je pripravil tudi 5 rednih sej Medorganizacijskega sveta. Zedinjena Slovenija je tudi organizirala srečanje naših učiteljic in učiteljev ob priložnosti obiska državne sekretarke za šolstvo.

Vse delo v pisarni je tekom leta potekalo normalno. Delovne moči so bile zaposlene tako z delom uprave Društva in Svobodne Slovenije, kot knjižnice, videoteke in tudi Arhiva slovenske skupnosti.

V letu 2003 so delo v pisarni opravljali Tone Mizerit in do meseca maja Cecilija Grbec, po njenem odhodu v Slovenijo pa smo za novo pisarniško moč izbrali cont. Tonči Vesel.

Čeprav mora po legalnih predpisih poročilo obsegati dobo od 1. januarja do 31. decembra, mislim da je na mestu, da na občnem zboru poročamo, da je letos z datumom 13. aprila izstopil iz odbora podpredsednik dr. Vital Ašič, z datumom 12. aprila pa član nadzornega odbora inž. Jernej Dobovšek. V obeh primerih bo odbor postopal po določilih štatuta in predpisih argentinskih oblasti.

Nazadnje se zahvalim vsem, ki so mi v tem letu stali ob strani in mi vedno pomagali.

Tone Mizerit - tajnik

Poročilo mladinskega referenta

Značilnost leta 2003 je bilo intenzivno delo. Utrdila se je kot ena izmed najbolj obiskanih in dobro organiziranih prireditvev Medkrajevni turnir odbojke. Odigral se je v 10ih krogih v Domovih v okrajih San Martina, Carapachaya ter San Justa. Tekme na finalah so zmagale dekleta iz San Justa, pri fantih se je pa kot najboljše moštvo uveljavila skupina iz Slovenske Pristave.

Delo z mladci in mladenkami je tudi pozitivno napredovalo. Srečanja so bila dobro obiskana. 2. avgusta se je v San Martinu zbralo okoli 50 mladcev, kjer se je vršilo srečanje s slovenskim misijonarjem

rojenim v Argentini, Pedrom Opeko. Septembra mesca so se zopet zbrali na Pristavi, tokrat v se večjem številu, kajti 65 udeležencev je sodelovalo pri uspehu tega srečanja.

Okoli 60 mladih se je tudi udeležilo Taborjenja, ki se je vršilo na Oblakovi domačiji 18., 19. in 20. decembra. Taborjenje je vodil prof. Karel Groznik s sodelavci. Čeprav je bilo srečanje zelo bogato, so voditelj in sodelavci prišli do zaključka, da se je vedenje mladine precej poslabšalo.

16. avgusta se je vršil vsakoletni Glasbeni večer, letos izredno dobro obiskan, saj je bil program zelo

PISMO BRALCEV

Zgodovinske opombe

Poštovani gospod urednik!

Posredujem vam svoje opombe in pomisleke o stolpcu „Slovenija moja dežela“. Rad bi opozoril na nekatere vsebinske pomote.

V številki od 18. septembra 2003 (tedaj sem začel z branjem teh stolpcev) je bilo rečeno, da je bilo pred hišo bana Natlačena ustreljenih 254 talcev. V resnici jih je bilo „samo“ 24. Spet drugod je omenjen kot poveljnik Primorskih straž oziroma domobrancev general Prezelj; po moji vednosti je bil to polkovnik oziroma podpolkovnik Kokalj. Prvič sem tudi bral (Sv. Sl. 6. 1. 03), da je bil „v Ljubljani glavni poveljnik general Rainer“. Rainer je bil civilni guverner tega kranjsko-primorskega območja, pa nikoli omenjen kot general ali vojak z manjšim činom. Je pa verjetno, da je bil zamenjan z SS-generalom Roesenerjem. Prav tam je zapisano (zveni skoraj poniževalno), da je bilo „kakih“ pet udarnih bataljonov.

Od številnih pavšalnih in prav zaradi te pavšalnosti tudi neumestnih trditvev se spomnim na primer tele: „Partizani so odpeljali okoli 300 ujetnikov proti Kočevju, ranjence in nekaj (sic!) ujetnikov so postrelili.“ Kaj „nekaj“; večino le-teh! (Sv.Sl. 23. 10. 03).

Prvič sem tudi bral, da so odposlance v Kočevje „volili“ v četah (30. 10. 03). V istem stolpcu je govor o „legalnih“ korakih „v to smer“. Katerih? Pa še, kdaj in kako se je KP „jasno odločila pokazati svojo privrženost revoluciji“? Če so namreč bili ti stolpci namenjeni predvsem mlajšim generacijam, jih pavšalna pripoved ne bo prepričala. Tako je, na primer tudi ta, da so „vsi“ pri OF podpisali (istotam) itn. Težko je razumeti tudi stavek, da so Nemci pozneje priznali Melaharjeve četnike „kot vojaške nasprotnike in jih niso napadali.“ Kako naj to razume neki mlajši bralec! Ker da so bili vojaški nasprotniki in jih zato niso napadali?

Tako oporekano pavšalnost najdevam tudi v rubriki od 4. 1. 2004. Na primer: „Ustanovili so Narodni odbor za Slovenijo“. Kdo, kdaj, kje? Ali pa: „...ki so pač (!) bili zahodni zavezniki“. In še: „... ki so se bali komunističnega maščevanja“ Mladenič se bo vprašal „maščevanja“ zaradi česa?!

V stolpcu naslovljenem „Izdaja in vračanje“ je govora o „splošni“ politiki do beguncev in o tem, da je bila nevarnost, ker da so partizani začeli zasedati Koroško. Po tolikih poznejših publikacijah o tem vprašanju se to tukaj povedano sliši kot povestica. V istem stolpcu je rečeno, da je šel prvi transport (z vojaki) „domnevno v Italijo“, 24. maja 1945. Iz konteksta bi kdo sklepal, da je tu govor o domobranskem transportu. V resnici je šel prvi domobranski transport skozi Področje v nedeljo 27. maja in se tega dobro spomnim, saj sem se ga sam „osebno udeležil.“ Iz tega konteksta ni razvidno, da dr. Janež ni pobegnil od Področja, ampak tam nekje od Pliberka oziroma od Dravograda. Tudi je res, da je bila tu čez vrnjena večina domobrancev in ne samo nekateri, kot je rečeno na koncu članka.

Še eno pripombo k stolpcu „Eslovenia, mi tierra“: pojem „ločitev duhov“ bi jaz prevajal „diferenciación ideológica“ ali „por ideología“ namesto „separación de ideas“.

Že prej sem izrazil svojo željo, da bi bil ta stolpec podpisan in navedeni tudi viri, v katerih se avtor napaja. Navadno so samo uvodniki, ki niso podpisani, delo urednika.

Bine Magister

dobro pripravljen, točke so bile zanimive in razstava 21ih mladih umetnikov je tudi vzbudila veliko pozornosti.

Letos se je tudi vršil orientacijsko poklicni tečaj za dijake in dijakinje 4. in 5. letnika. Udeležilo se je 10 študentov Srednješolskega tečaja Ravnatelja Marka Bajuka, vodila ga je lic. Metka Praprotnik Luna, njena pomočnica pa je bila Mila Hribar.

Vsakoletni Skupni mladinski dan, letos 51. po vrsti, se je vršil v Našem domu v San Justo. Letni skupni pokal, poimenovan po dr. Alojziju Starcu, je leto 2003 ostal v San Justo, kajti pravilo se glasi, da kdor ga pridobi trikrat zaporedoma, ga tudi obdrži, kot posebno priznanje prizadevanja in vztrajnosti. Vsaka krajevna skupina SDO-SFZ je pripravila

točko za program, vsi domovi so pa sodelovali pri skupni točki slovenske folklore.

Kar se tiče dela mladcev in mladenk, se bo letos nadaljevalo. Skušali bomo delovati še bolj skladno in urejeno. Delo se bo uradno pričelo v Slomškovem domu z obiskom iz Slovenije pevca Aleksandra Mežka.

Kot načrte za delovno leto, ki se začne, naj omenim izredno pobudo, ki jo je ta Referat sprožil in sicer potreba po šolanju naših mladih voditeljev. Tako se je organiziral prvi Tečaj za odbornike, pri katerem sta med drugimi tudi sodelovala s predavanji dr. Marko Kremžar ter Tone Mizerit. Uspeh je bil tako po številu udeležencev kot po zanimanju izredno pozitiven.

Stanko Jelen

NOVICE IZ SLOVENIJE

860 LET LJUBLJANE

14. aprila leta 1144 naj bi bila predvidoma napisana listina salzburškega škofa, v kateri je Ljubljana omenjena z nemškim imenom Laibach, zato je leta 1994 Mestni svet Mestne občine Ljubljana (MOL) ta dan uzakonil kot praznik. V mestnem odboru so zabeležje proslavili s slavnostno sejo, čeprav arheološke najdbe govori o sedemtisočletni naselitvi ljubljanskega prostora.

SPET KRAJA V ŽUPNIŠČU

Kranjski policisti so na podlagi zbranih obvestil ugotovili, da sta 53-letno žensko in 37-letnega moškega iz okolice Kočevja osumljenca velike tatvine: najprej iz stanovanjske hiše v Žejah, nato pa še iz župnišča v Spodnjih Dupljah, kjer sta oškodovala župnika kar za 17 milijonov tolarjev. Policisti so oškodovancu denar že vrnil.

VEČ MRTVIH NA CESTAH

Na slovenskih cestah je do sredine aprila umrlo že 71 oseb, 19 več kot v enakem obdobju lani.

POGREŠAJO GA

Med rubriko Oklici pogrešanih se je v uradnem listu pojavil tudi oklic sežanskega okrajnega sodišča, na katerem je v teku nepravdni postopek zaradi razglasitve za mrtvega Mihaela Reharja. Reharja zato pozivajo, da se oglasi, vse, ki bi karkoli vedeli o njem in njegovem življenju pa pozivajo, naj v treh mesecih od objave oklica sporočijo karkoli o njem. Da bi se to zgodilo, pa je bolj malo možnosti, saj se je Rehar rodil v Kobjeglavi že daljnega leta 1873.

PO SVETU

NESREČA V SEVERNI KOREJI

V trčenju dveh vlakov, ki sta prevažala nafto in tekoči plin, je prvo poročanje omenjalo do 3000 žrtev. Podatkov o nesreči je bilo zelo malo, saj so bile na prizadetem območju na severozahodu države prekinjene mednarodne telefonske povezave.

NOVI PREDSEDNIK NA DUNAJU

Socialdemokrat Heinz Fischer bo, kot kažejo izidi volitev, novi predsednik Avstrije. Podpredsednik parlamenta je v tesnem boju z zunanjo ministrico Benito Ferrero-Waldner po podatkih ministrstva za notranje zadeve prejel 52,4 odstotka glasov podpore, njegova protikandidatka iz ljudske stranke (OeVP) pa 47,5 odstotka. Volilna udeležba

je bila 70,8-odstotna. S Fischerjem se bo v palači Hofburg na Dunaju po 18 letih znova vselil socialdemokrat. Zamenjal bo 71-letnega Thomasa Klestila, ki ima za seboj že dva šestletna predsedniška mandata in se v tretje ne more več pogovoriti za to funkcijo.

CIPRSKI GRKI PROTI ZDRUŽITVI

Ponovna združitev Cipra pred vstopom države v Evropsko zvezo 1. maja je zaradi referendumskega „ne“ na grški strani otoka padla v vodo. Z zavrnitvijo načrta o združitvi otoka s strani ciprskih Grkov je bila po mnenju generalnega sekretarja ZN Kofija Annana zamujena „enkratna in zgodovinska priložnost“, kljub temu pa spoštuje izide sobotnega referenduma. Obžalovanje so izrazili tudi v EZ.

SLOVENCİ IN ŠPORT

CELJANI - EVROPSKI KLUBSKI PRVAK V ROKOMETU

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so osvojili naslov zmagovalca evropske lige prvakov, čeprav so v povratni finalni tekmi izgubili z nemškim moštvom Flensburg-Handewitt z 28:30. Na prvi tekmi je celjska ekipa slavila s 34:28 in imela zato boljšo razliko v golih. - V Celju je deset tisoč navijačev pričakalo zmagovalce ob njihovi vrnitvi.

IN VNDARLE ENA ZMAGA

V Portorožu so se za 41. pokal federacij (ženski pokal Davis) pomerila dekleta Slovenije in ZDA. Za prvo (in edino) veselje v slovenskem taboru je poskrbela prva slovenska teniška igralka Tina Pisnik, ki je v dveh nizih dvakrat s po 7:5 premagala drugopostavljeno Američanko Liso Raymond in Sloveniji prigrjala točko. V drugem dvoboju sta loparje prekrižali drugopostavljena Slovenka Katarina Srebotnik in prva zvezda ameriške ekipe Venus Williams. Nekdanja številka ena svetovnega tenisa, ki je osvojila tudi zadnji turnir WTA na pesku v Charlestonu, je bila premočna in po dobri uri igre slavila s 6:1 in 6:2. - Naslednji dan je piko na i postavila Lisa Raymond z zmago s 5:7, 6:3 in 6:2 nad Katarino Srebotnik in ZDA zagotovila odločilno točko za skupno slavje in napredovanje v četrtfinale. Za konec sta se pomerili še dvojici Katarina Srebotnik/Tina Križan ter Martina Navratilova/Lisa Raymond. Dvoboj je bil le še prestižnega pomena, a sta Američanki slovenski dvojici zavezali kravato in ga dobili s 6:0.

PISALI SMO PRED 50 LETI

BUENOS AIRES

Državnopravni tečaj se bo tudi letos vršil kakor lansko leto, kjer se bodo obravnavala sodobna aktualna vprašanja. Prvo predavanje bo 19. maja na Víctor Martínez.

V Argentino so dopotovale Ana Indihar s sinovi Marjanom, Matijem in Stanislavom, Antonija Kocjan s hčerko Majdo in Pavla Zupan, Neža Marolt s sinom Jožetom in hčerkama Ljudmilo in Nežiko, Marija Mehle, Justa in Ivanka Škraba, Franc Jarc, Friderika Jenko s hčerko Alenko in ga A. Jan s sinom in hčerko. Vsem želimo srečno bivanje.

II. kulturni večer SKA je bil v župnijski dvorani v Ramos Mejiji. Predvajani so bili filmi o moderni ameriški umetnosti in glasbi. Posamezne filme je komentiral Marijan Marolt.

OBČNI ZBOR DRUŽABNE PRAVDE

Pred občnim zborom je podpredsednik dr. Ivan Ahčin daroval mašo, nato so predsednik Pavle Masič in odborniki podali poročila. Založili so brošuro Za našo gospodarsko osamosvojitvev in Ahčinovo Sociologijo. Izvoljeni so bili podpredsednik univ. prof. dr. Ivan Ahčin, za tajnika Jože Jonke, organizacijski odsek Janez Šest, uredništvo Rudolf Smersu, uprava Maks Jan, prosvetni odsek Lado Lenček CM, za nadzorni odbor Jakob Rozman, Rudolf Dacar, Jože Korošec, razsodišče Albin Magister.

MIRAMAR

23. maja je obiskal slovensko kolonijo Jože Jurak, namestnik direktorja slovenskih dušnih pastirjev. Slovenski rojaki so se v velikem številu udeležili duhovne obnove.

DHAULAGIRI

Danes opoldne je radio objavil novico, da je argentinska odprava dosegla višino 3.500 metrov. Opozarjamo, da so doslej novice, ki so jih objavili dnevni časopisi, do skrajnosti nezanesljive. Nekateri so napisali, da bo odprava naskočila Mt. Everest.

Slovenci smo dobili dober opis Nepala v Katoliških misijonih.

Opozarjam, da je pot argentinske ekspedicije drugačna od francoske. Ta je prišla leta 1950 in je bila prva, ki so jo Nepalci sprejeli.

Toda vsi poskusi priti na Dhaulagiri so se izjalovili, zato so se v stiski odločili za Anapurno in - zmagali. Leta 1953 se je švicarska odprava odločila za zahodno stran. Prišli so do višine 8000 in se vrnil.

Ne preostane nam drugega, kot čakati na novice argentinske odprave.

Vojko Arko

Svobodna Slovenija št. 17; 6. maja 1954

Jurkovič apostolski nuncij v Ukrajini

Papež Janez Pavel II. je dosedanega apostolskega nuncija v Belorusiji Ivana Jurkoviča, ki je slovenskega rodu, imenoval za apostolskega nuncija v Ukrajini, so sporočili s tiskovnega urada Slovenske škofovske konference. Kot so dodali, je na imenovanje vplivalo njegovo dobro poznavanje položaja v post-sovjetskih deželah in razvoja ekumenskega dialoga.

Jurkovič se je rodil 10. junija 1952 v Banjaloki pri Kočevju. Po končani osnovni šoli je maturiral na kemij-

ski srednji šoli v Ljubljani. Leta 1971 je stopil v ljubljansko bogoslovno semenišče in začel študij teologije na Teološki fakulteti. Leta 1977 je bil posvečen v duhovnika. Po posvečenju je eno leto deloval kot nedeljski pomočnik na Bledu in v Radovljici, leta 1978 pa je bil imenovan za kaplana v župniji Domžale. Od tam ga je tedanjí ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar leta 1980 poslal na študij na Cerkveno diplomatsko akademijo v Rim, kjer je leta 1984 na Papeški lateranski univerzi

ESLOVENIA, MI TIERRA

Preparando la Constitución

El primer problema importante de la posguerra consistió en fijar los límites con Austria e Italia.

Otro gran problema era la organización interna. Con la creación del Reino de serbios, croatas y eslovenos se disolvió el Narodno vieće de Zagreb. Pero el gobierno esloveno siguió estando en el poder. En Belgrado las nuevas autoridades no pudieron concretar una organización efectiva. El conductor del primer gobierno esloveno fue Josip Pogačnik. Había además 6 miembros del Partido popular (SLS), 4 miembros de los liberales (Partido democrata yugoeslavo JDS) y uno de los socialistas. Duró hasta 1919. Dr. Janko Brejc (SLS) pasó a ser entonces el conductor junto con dos miembros de cada partido.

En agosto de 1919 pasó a ser el presidente del gobierno el dr. Žerjav (JDS). Algunas prerrogativas las delegó en el gobierno de Belgrado. Otras se las apropió Belgrado por motu proprio. En febrero de 1920 reasumió el dr. Brejc. En diciembre asumió el dr. Leonid Pitamic y el dr. Baitič en febrero de 1921.

Todo se iba encaminando en dirección a un poder centralizado. En 1918 la mayoría de los partidos eslovenos estaba de acuerdo con la autonomía; el SLS incluso se acercaba a la forma republicana.

En diciembre de 1920 hubo elecciones de diputados para una asamblea constituyente: 14 por SLS, 3 por JDS-liberales y 6 por JDS-socialistas, 5 por el Partido Comunista, 2 por el Partido Nacionalista socialista esloveno y 8 por el Partido esloveno de los campesinos (escisión de SLS).

El dr. Korošec exigió la autonomía de las regiones, una nueva cámara en el parlamento, una socialización parcial del capital y mantener el mapa de municipios y regiones existentes. Los del SLS y del PC abandonaron el recinto antes de la votación. Se aprobó el proyecto serbio por 223 votos contra 35.

El día de San Vito fue aprobada la nueva Constitución del Reino de los serbios, los croatas y los eslovenos, de neto corte centralista y monárquico. El país fue dividido en una serie de regiones. Todo el poder estaba en manos del rey, del parlamento y del gobierno de Belgrado, con lo cual se diluyeron las esperanzas de una mayor autonomía de las regiones.

OSEBNE NOVICE

Smrti.

Umrla sta v San Justu **Janez Janežič** (86) in **Janko Zakrajšek** (85).

Naj počivata v miru!

DAROVALI SO

V dobrodušni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: N. N. iz San Martina 500 pesov; namesto cvetja na grob nečaku Jožetu Čampi gospa Mira Igljč 50 pesov. **Bog povrni!**

S svojo nesebično pomočjo so Rožmanov dom podprli sledeči dobrotniki: prijatelji iz Kanade 300 ameriških dolarjev; Janez Osterc 300 pesov; Marija Rebrnak 50 pesov; Justina Fajfar v spomin na Dušana Kratnarja in Gabrijela Potočnika 100 pesov. **Vsem Bog plačaj!**

dosegel naslov doktorja cerkvenega prava in diplomiral na diplomatski akademiji.

Diplomatsko službo je Jurkovič leta 1984 začel v Seulu, nadaljeval pa leta 1988 v Bogoti in nato še v Moskvi od leta 1992 do 1996. V Rusiji je bil tri leta predavatelj kanonskega prava na Kolegiju katoliške teologije Sv. Tomaža Akvinskoga. V tem času je v ruskem jeziku napisal tudi več strokovnih publikacij.

Od leta 1996 do 2001 je Jurkovič deloval kot svetnik

na državnem tajništvu v Vatikenu. Kot predstavnik Svetega sedeža je sodeloval pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi.

Julija 2001 je bil imenovan za apostolskega nuncija v Belorusiji s sedežem v Minsku. Škofovsko posvečenje je prejel 6. oktobra 2001 v ljubljanski stolnici, med posvečevalci so bili med drugim kardinal državni tajnik Angelo Sodano, nekdanji apostolski nuncij v Sloveniji Edmond Farhat in nadškof Franc Rode.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Monika Kambič Mali, Marko Kremžar, dr. Marjana Magister, Ani Rode, Alenka Zupanc Urbančič, Mediji: STA, Družina.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
 Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK Č asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

V soboto, 1. maja, ob 19. uri bo na Slovenski Pristavi ponovitev

KONCERTA narodnih in ponarodelih pesmi

v izvedbi moškega zbora, ki ga vodi Anka Savelli Gaser

Po koncertu na razpolago večerja - prijave pri Heleni (4629-4879) in pri Frenku (4489-1296)

OBVESTILA

SOBOTA, 1. maja:
Mladinski turnir v Slovenski vasi.
Ponovitev koncerta moškega zbora in večerja na Pristavi ob 19.

NEDELJA, 2. maja:
44. obletnica v Slovenskem domu v Carapachayu.
Predstavitve knjige „Breve historia de la literatura eslovena“ ob 10.30 v San Martinu.

Informativni sestanek stranke Nova Slovenija ob 10.30 v Slomškovem domu.

SOBOTA, 8. maja:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

Rock pod ombujem, na Pristavi.

NEDELJA, 9. maja:
Tombole v Našem domu v San Justu.
Informativni sestanek stranke Nova Slovenija ob 9.30 v San Martinu.

Informativni sestanek stranke Nova Slovenija ob 11.30 v Carapachayu.

ČETRTEK, 13. maja:
Sestanek Zveze slovenskih mater in žena, ob 16. uri v Slovenski hiši. Razgovor z Vero Zurc pod naslovom

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY
 praznuje v nedeljo 2. maja
44. obletnico ustanovitve doma
„Slovenija, nova zvezda v Evropi“

10.30: dviganje zastav, pozdrav in nato sv. maša
 12.30 skupno kosilo
 17.00 kulturni program med katerim bo imel priložnostne besede g. Božidar Fink
 Družabni del v spremstvu orkestra "Štirje fantje špilajo".

Vsi lepo vabljeni.

„Spomini na naš usodni maj“.

SOBOTA, 15. maja:
Dan duhovnosti na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 16. maja:
Vseslovensko romanje v Lujan ob 11.

ČETRTEK, 20. maja:
Sestanek Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina ob 16,00 uri v domu. Govorila bo Metka Havelka
 Magister: „Tehnike za sprostitve in dobro počutje“.

SOBOTA, 22. maja:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

Super Ples v jeseni II, v Slomškovem domu ob 22 uri, ob 30-letnici Slovenskega instrumentalnega ansambla.

NEDELJA, 23. maja:
Obletnica v Slovenskem domu v San Martinu.
Informativni sestanek stranke Nova Slovenija ob 10.30

Ministrstvo za kulturo z novo spletno stranjo

Ministrstvo za kulturo je te dni objavilo na naslovu www.kultura.gov.si svoje nove spletne strani.

Tam je mogoč dostop do pomembnih novic, objavljene so tudi grafikon stanja kulture z vidika njenega financiranja, različni statistični podatki, podatki o razpisih, o kulturnem dogajanju, o delovanju in dokumentih vlade in drugo.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
 27. aprila 2004

1 EURO 238,26SIT
 1 U\$S dolar 201,22SIT

„Gospod, zgodi se Tvoja volja“

Vsem znancem in prijateljem sporočamo, da nas je dne 12. aprila 2004 nenadoma zapustil in odšel v večnost

Janez Janežič

Iskreno se zahvaljujemo g. Toniju Bidovcu za molitev ob krsti, pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki ste ga prišli kropiti, se udeležili sv. maše in ga spremili k večnemu počitku.
 Priporočamo ga v molitev in v blag spomin.

Žalujoci: v Sloveniji sestra **Pavla** z družino; nečakinja **Lea** z družino; ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Slovenija

„... kdorkoli živi in veruje vame, vekomaj ne bo umrl.“ Jan., 11-26

Prijateljem in znancem sporočamo, da je Gospodar Življenja poklical k sebi gospoda

Danila Havelka

Preminul je 16. aprila 2004 v 73. letu starosti. Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci: žena **Estela**; sinova **Pablo** in **Martin**; hči **Alejandra**; Sestre **Majda**, **Marjeta** in **Polona** ter brat **Jože**; pa nečaki, vnuki, teti, strica, svakinja in svak.

Argentina, Slovenija in Kanada

„... in kateri so delali dobro, bodo vstali k življenju ...“
 (Jan, 5. 29)

Z globoko žalostjo sporočamo, da nas je 17. aprila nenadoma zapustil

cont. Jože Čampa

PODPREDESENIK KREDITNE ZADRUGE SLOGA.

Hvaležni smo mu za ves trud, solidarnost in požrtvovalno profesionalno delo.
 Priporočamo ga v molitev.

Odbor kreditne zadruga Sloga in Mutuala Sloga

„... in kateri so delali dobro, bodo vstali k življenju ...“
 (Jan, 5. 29)

Z globoko žalostjo sporočamo, da je dne 17. aprila odšel po večno zaslužen plačilo k Bogu naš dragi sin, mož, ati in brat, gospod

Jože Čampa ml.

Iz srca smo hvaležni za tolažilne besede in za vse molitve ob krsti. Hvala vsem prijateljem in znancem za tako spoštljivo spremstvo ob slovesu.

Posebna zahvala č. g. Janezu Cerarju CM za prijateljstvo in darovano sv. mašo; č. g. Janezu Petku CM za molitve ob krsti ter č. g. Jaku Barletu CM.

Žalujoci: starša **Jože** in **Lojzka roj. Draksler**; žena **Marta roj. Šmalc**; otroci **Cecilija**, **Damijan** in **Fernando**; brat **Marjan**, ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Ribnica, Idrija, Kranj ter Kanada.

8. MAJJA (zvečer) na PRISTAVI

Vstopnice v predprodaji | 4628-5234 | 4651-9457 |

ROCK POD OMBUJEM

Nikdar nisi kaj takega doživel!